

דני אורון, בנו של סדלר עני שהפך לאחד מבעלי מיפעל-הנעליים "גלי", נהרג השבוע על-ידי סירת-המירוץ שלו (מימין)

בית יפה יותר. אבל אולי זו לא עין רעה, אלא רק צירוף מיקרים, אני לא יודע. כך אדם מתחיל לדאוג כאשר קורים לו דברים כאלה בשרשרת. דני היה מודע לכך, מודע למשהו שרודף אותו, כי כמה כבר אפשר לספוג? לגבי יש הרגשה שדני חש כי חייו יתסיימו בגיל 40. רק לפני חודש וחצי חגגנו לו יום-הולדת. כל הזמן היה רץ ממקום למקום, לא נח, ידע לנצל כל רגע. מה שהוא הצליח לעשות בחייו, אדם אחר לא היה מצליח לעשות ב-120 שנה.

"תמיד היה לו חיך על הפנים. היה שווק, גבוה, עיניים יפות, גדולות, היה כמו נסיך. אמי בוכה כל הזמן, אומרת, איך לקחו לי את היהלום שבכתרי? כל דבר שעשה, עשה הכי טוב מכולם. יותר מהכל אהב את הים — לגלוש, לצלול, לשוט ביאכטה."

לפני שנה הפליג דני לקפריסין, עם אחד הכנים שלו ועם אחד האחים, והם כמעט שטבעו בדרך.

"הוא לא פחד מסכנות, אפשר להגיד שהיה מתגרה בגורל, רצה לנסות כל דבר."

"דני אהב לעזור לאנשים, היה מלווה כסף למי שהיה זקוק. כשהיה מבלה במיסעדה או במועדון, אהב להזמין את כולם על חשבוננו. היה לו קשר טוב עם אנשים, התיידד מהר. לי יש חוש למיסחר, אבל עם כל זה הוא היה עושה לי לפעמים בית-ספר — עם הפשטות והנחמדות שלו היה שמישג יותר ממני. אי-אפשר היה להגיד לו לא."

לא ילדי שוקולדה

חבר טוב של דני סיפר עליו: "השבוע להעולם הזה: בחור זהב, אגדה, לארג' מאין כמוהו. הלוואי שאמות בגיל 80 ואספיק מה שהוא

נשאר בחיים. הרופאים גמרו לאחות את הקרע ברגל, ואז הוא מת מרוב לב."

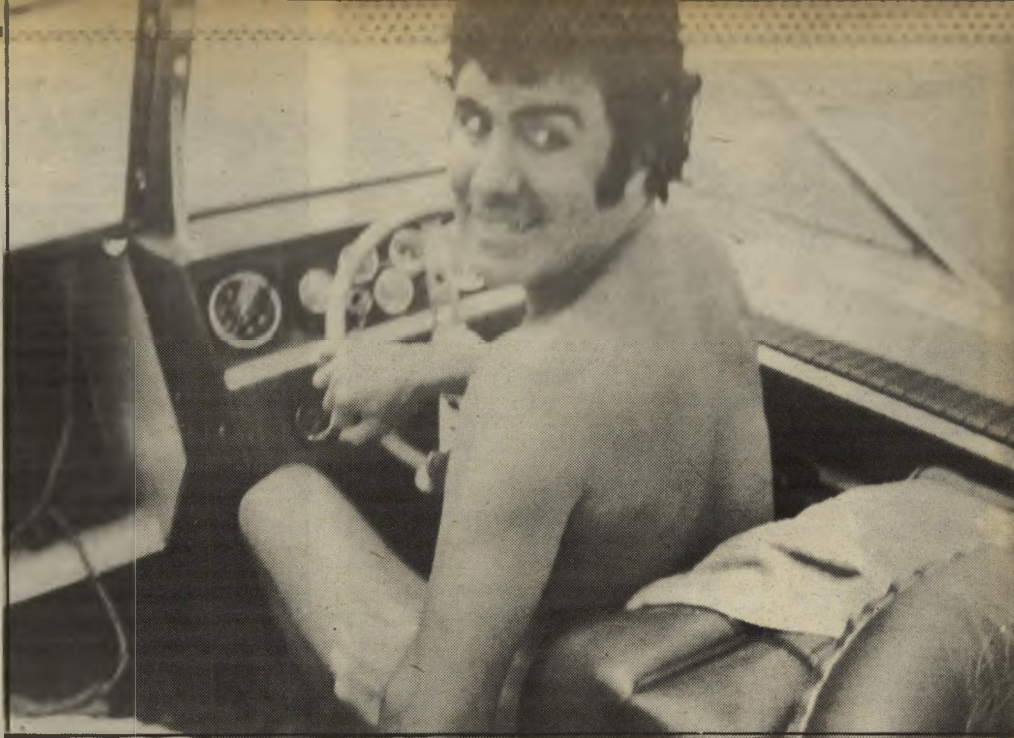
גבי אינו יכול להשתחרר מן התחור שהאסון הזה הוא חוליה אחרת נה בשרשרת של צרות, שירדו על מישפחת אחיו בזו אחר זו. "מהרגע שדני ומישפחתו נכנסו לבית הזה, לפני שנתיים, כאילו נפלה עליהם עין רעה", הוא אומר. "אנחנו, בני עדות-המזרח, מאמינים בזה."

בהתחלה דני שבר ירך, ואחרי חודשים בתו שכרה יד, ושמו לה פלטינות. כעבור שנה הבן כמעט איבד עין בשיעור מלאכה בבית-הספר, כאשר סכין רותחת נשברה במחרטת, ועפה לו לתוך העין. עשו לו כמה ניתוחים, והצליחו להציל את העין.

הזנות בכיתה

כמה חודשים אחר-כך דני עבר ניתוח כליות.

"אני מתקדם בדיעוטי" מספר גבי בקול מהורהר, "אבל לא יכול שלא לחשוב שכל זה קרה בגלל עין רעה של אנשים, שעברו ברחוב והתפעלו מהבית. אנשים היו נעצרים, מצלמים את הבית, או דופקים על הדלת ושואלים מי הארכיטקט שתיכנן אותו. נידנודים כאלה יכולים להיות רק בארץ. אפשר לחשוב שאין עוד בתים יפים כאלה. יש כאן כסניכה בתים שבהם הושקע יותר כסף מאשר בבית הזה. אין כאן עניין של כסף, אלא של טעם. מי שיש לו טעם, בונה לעצמו

דני עושה סקי הים היה ההובי שלו. וביום הוא מצא את מותו. הגבר הנאה, הספורטיבי וגבה-הקומה (1.85)

ההילוכים הפוכות. כשאתה מושך אליך, המטוס עולה למעלה. בסירה צריך להזיז קדימה. שמעתי שטייסים טועים גם בנהיגה על הכביש.

"אני לא יודע אם תהיה תלונה נגדו. ידוע לי רק שהמישטרה לקחה את הסירה לבדיקה, והיא חוקרת את המיקרה."

מתגרה בגורל

גבי בן 42, זיפי זקן על לחייו, כיפה שחורה לראשו וקרע בחולצתו, כמינהג האבלים, יושב בגן ביתו של אחיו המנוח, ברמת-אפעל. רגלו חבושה, לידו זוגיקביים. ימים אחרים קודם לכן הוא שבר את הרגל בקפיצה בלתי-מוצלחת תוך כדי משחק-טניס.

בני-מישפחה וחברים יושבים סביב שולחן גדול בחצר המטופחת, מרברים, שותים קפה שחור. המעשנים מביניהם מציתים סיגריה בסיגריה. הנשים לבושות בשחור. ז'אנט, האלמנה, שוכבת על ספה בסלון, המומה, אדומת-עיניים. "היא לא יכולה

ההילוכים הפוכות. כשאתה מושך אליך, המטוס עולה למעלה. בסירה צריך להזיז קדימה. שמעתי שטייסים טועים גם בנהיגה על הכביש.

"אני לא יודע אם תהיה תלונה נגדו. ידוע לי רק שהמישטרה לקחה את הסירה לבדיקה, והיא חוקרת את המיקרה."

ההילוכים הפוכות. כשאתה מושך אליך, המטוס עולה למעלה. בסירה צריך להזיז קדימה. שמעתי שטייסים טועים גם בנהיגה על הכביש.

"אני לא יודע אם תהיה תלונה נגדו. ידוע לי רק שהמישטרה לקחה את הסירה לבדיקה, והיא חוקרת את המיקרה."

"אם אסגורש אותו, אפילו לא אוכל לכעוס עליו, כי אני משוכנע שהוא לא עשה את זה ככוונה." שלושה ימים אחרי מות אחיו בתאונת-סקי בכינתר, מדבר גבי אורון ככאב רב על האסון הנורא. על דני — האדם, האהב, החבר — הוא מדבר בשטף, בהתרגשות. על התאונה הוא מתקשה לרבר. המישפטים קטועים. הוא לא מוכיר את שם האיש שגרם למות אחיו, ומתייחס אליו באיפוק מרדים.

"אמרו לי שהשלושה שעלו על הסירה של דני הם טייסים של מטוס ימי, שחונה בטבריה," מספר גבי. "הם ביקשו לעלות על הסירה, והוא נתן להם לגרור אותה, כשהוא עושה סקי מים. זה שלקה את ההגה התכוון להדהיר את הסירה קדימה, אבל טעה בהעברת ההילוך, והסירה זינקה לאחור. אני יודע שבמטוס יש אותו מנוף כמו בסירה, אבל בתנועות

תאונה לאח גבי אורון, האח הבכור, שבר את רגלו במישחק-טניס ימים אחדים לפני האסון. דני שמע על כך, והגיע מיידי מטבריה. זו היתה פגישתם האחרונה של שני אחים אלה.